Lietas Nr. 11091054515
K31-0307-15/14

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2015. gada 17. jūnijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja A. Grāvīte,
ar sekretāri A. Skruli,
piedaloties prokurorei Z. Konošonokai,
aizstāvei zvērinātai advokātei I.Eglītei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a:

/pers. C/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko vielu, un tieši:

/pers. C/, 2014.gada 9.decembrī saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmās daļas un vienlaikus rakstveidā brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā 2015.gada 3.martā, neatļauti lietoja narkotisko vielu – kanabisu (marihuānu), pēc kā 2015.gada 3.martā, atrodoties narkotisko vielu ietekmē, ap plkst.15:00 tika aizturēts citā kriminālprocesā /adrese/.

Ar šādām darbībām apsūdzētais /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253^2. panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore un aizstāve tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai lietā.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253^2. panta pirmās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to apsūdzētais ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Krimināllikuma 253^2. panta pirmās daļas sankcija uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi paredzēja sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253^2. panta pirmās daļas klasificējams kā kriminālpārkāpums.

Ar noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā veselības kaitējums tiek nodarīts pašam apsūdzētajam. Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību. Ar narkotisko un psihotropo vielu apriti un lietošanu saistītie noziedzīgie nodarījumi būtiski apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās pilsoņu tiesības un intereses, par ko liecina gan narkotisko un psihotropo vielu reibumā un ietekmē izdarīto noziegumu īpatsvars un šādu noziedzīgu nodarījumu skaita pieaugums, gan narkotisko un citu apreibinošo vielu izplatība, gan lietotāju un no šādām vielām atkarīgo personu skaita palielināšanās.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. C/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: apsūdzētais dzimis 1988. gada 12. novembrī Rīgā; ir Latvijas Republikas pilsonis; ieguvis deviņu klašu izglītību; neprecējies, taču uztur attiecības ar sievieti, kas atrodas piektajā grūtniecības mēnesī un šobrīd izcieš sodu brīvības atņemšanas iestādē; apgādībā atrodas nepilngadīga māsa, ir deklarētā dzīvesvietas adrese, vairākas reizes sodīts administratīvi; šobrīd sakarā ar apcietinājumu kriminālprocesā Nr.11091034115 atrodas Rīgas Centrālcietumā, pirms apcietinājuma strādāja celtniecības uzņēmumā SIA /Nosaukums A/, agrāk vairākkārt tiesāts:

1) 2004. gada 17. maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem - sods izciests, sodāmība dzēsta;

2) 2004. gada 6. jūlijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 176. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem; spriedums stājies spēkā 2004.gada 27.jūlijā;

3) 2005. gada 26. septembrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem, ar mantas konfiskāciju un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu. Piemērojot Krimināllikuma 51.panta noteikumus, sodam daļēji pievienots neizciestais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2004.gada 6.jūlija sprieduma un galīgais sods /pers. C/ noteikts brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) gadiem un 1 (vienu) mēnesi, ar mantas konfiskāciju un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu. Sods izciests, sodāmība nav dzēsta;

4) 2015. gada 3. februāra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām. Daļēji pieskaitīts sods, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras 2014.gada 22.septembra prokurora

priekšrakstu par sodu. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 14.februārī.

5) 2015. gada 12. maijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem. Piemērojot Krimināllikuma 51.panta noteikumus, sodam pilnībā pievienots neizciestais sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 3.februāra sprieduma un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem un piespiedu darbu uz 176 (simts septiņdesmit sešām) stundām. Spriedums nav stājies likumīgā spēkā.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, vispusīgi un objektīvi izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. C/ personības raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu, atzīst, ka vainīgajam par izdarīto noziegumu ir nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana, kā to lūdza arī prokurore tiesu debatēs. Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā būtisku apstākli – to, ka apsūdzētais iepriekš ir vairākkārt sodīts. Tiesa /pers. C/ kopumā vērtē kā personu, kurai pastāv recidīva risks atkārtotam likumpārkāpumam, ko pierāda viņa iepriekšējo sodāmību skaits un hronoloģija, tas, ka būdams vairākkārt sodīts ar brīvības atņemšanas sodu, nedzēstas sodāmības laikā /pers. C/ turpina neievērot likumu un izdarīt kriminālsodāmas darbības, kas liecina par to, ka viņam pastāv problēmas ievērot likumpaklausības principus savā dzīvē un ir zems tiesiskās apziņas līmenis. Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka nav pamata apsūdzētajam piemērot brīvības atņemšanai alternatīvu soda veidu – piespiedu darbu. Nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais kopš 2015.gada marta atrodas apcietinājumā citā kriminālprocesā, sakarā ar ko apsūdzētais vairs nestrādā SIA "/Nosaukums A/", kas pēc apsūdzētā vārdiem bija vienīgais viņa ienākumu avots. Ņemot vērā šos apstākļus, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā paredzētais brīvības atņemšanai alternatīvais soda veids – naudas sods – /pers. C/ nav nosakāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu apsūdzētās atbildību pastiprinošus apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Nosakot apsūdzētajam /pers. C/ sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē, taču tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tādēļ tiesa uzskata, ka /pers. C/ īslaicīgas brīvības atņemšanas sods ir nosakāms uz 2 (diviem) mēnešiem.

Galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu tiesa nenosaka, jo uz lietas iztiesāšanas brīdi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 12.maija spriedums nav stājies spēkā.

Kriminālprocesa ietvaros /pers. C/ aizturēts netika. 2015.gada 5.maijā /pers. C/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā. Bet drošības līdzeklis - apcietinājums apsūdzētajam ir piemērots cita kriminālprocesa ietvaros (kriminālprocess Nr.11091034115).

Kriminālprocesa likuma 276. pants noteic, ka pēc iztiesāšanas uzsākšanas apcietinājumu pēc savas iniciatīvas piemēro tiesa, kas izskata lietu, ievērojot šā likuma 272.-275. panta noteikumus, savukārt Kriminālprocesa likuma 272. panta pirmā daļa nosaka, ka apcietinājumu var piemērot, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par faktiem rada pamatotas aizdomas, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru likums paredz brīvības atņemšanas sodu un cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu un neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas. Ievērojot to, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā arī ņemot vērā to, ka viņš jau atrodas apcietinājumā citā kriminālprocesā, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. C/ šajā kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – grozāms uz apcietinājumu.

Pēc norīkojuma /pers. C/ aizstāvību lietas iztiesāšanā īstenoja zvērināta advokāte I. Eglīte, kura saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. panta un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 34,44 EUR. Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu un 368. pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. C/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, 527.panta trešo daļu, 528.pantu tiesa

n o s p r i e d a:

atzīt par vainīgu /pers. C/ Krimināllikuma 253^2. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2015.gada 17.jūnija.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – grozīt uz apcietinājumu, apcietinot /pers. C/ tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 34,44 EUR (trīsdesmit četrus eiro, 44 centus) apmērā par advokātu darbu tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015. gada 26. jūnija.

Tiesnese A.Grāvīte